

Bryssel, 11. heinäkuuta 2025
(OR. en)

11521/25

EF 240
ECOFIN 989
DELECT 99

SAATE

Lähettiläjä:	Euroopan komission pääsihteeri, allekirjoittajana johtaja Martine DEPREZ
Saapunut:	2. heinäkuuta 2025
Vastaanottaja:	Thérèse BLANCHET, Euroopan unionin neuvoston pääsihteeri
Kom:n asiak. nro:	C(2025) 4105 final
Asia:	KOMISSIO DELEGOITU ASETUS (EU) .../..., annettu 1.7.2025, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä teknisillä sääntelystandardeilla, joissa täsmennetään menetelmä position pääasiallisen riskitekijän tunnistamiseksi ja sen määrittämiseksi, edustaako liiketoimi asetuksen 94 artiklan 3 kohdassa ja 273 a artiklan 3 kohdassa sekä 325 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua pitkää vai lyhyttä positiota

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena asiakirja C(2025) 4105 final.

Liite: C(2025) 4105 final

EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 1.7.2025
C(2025) 4105 final

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) .../...,

annettu 1.7.2025,

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä teknisillä sääntelystandardeilla, joissa täsmennetään menetelmä position pääasiallisen riskitekijän tunnistamiseksi ja sen määrittämiseksi, edustaako liiketoimi asetuksen 94 artiklan 3 kohdassa ja 273 a artiklan 3 kohdassa sekä 325 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua pitkää vai lyhyttä positiota

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

PERUSTELUT

1. DELEGOIDUN SÄÄDÖKSEN TAUSTA

Komissiolle siirretään asetuksen (EU) N:o 575/2013, jäljempänä 'asetus', 94 artiklan 10 kohdassa valta antaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä sen jälkeen, kun Euroopan pankkiviranomainen, jäljempänä 'EPV', on antanut standardien luonnokset, sellaisen menetelmän täsmentämiseksi, jolla tunnistetaan position pääasiallinen riskitekijä ja määritetään, edustaako liiketoimi asetuksen 94 artiklan 3 kohdassa ja 273 a artiklan 3 kohdassa sekä 325 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua pitkää vai lyhyttä positiota.

Komissio päättää EPV:n perustamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10 artiklan 1 kohdan mukaisesti kolmen kuukauden kuluessa standardiluonnosten vastaanottamisesta, hyväksyykö se toimitetut luonnokset. Komissio voi myös mainitussa asetuksessa vahvistettua erityismenettelyä noudattaen hyväksyä standardiluonnokset vain osittain tai muutettuna, jos unionin etu sitä vaatii.

2. SÄÄDÖKSEN HYVÄKSYMISTÄ EDELTÄNEET KUULEMISET

EPV on järjestänyt asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti julkisen kuulemisen komissiolle asetuksen (EU) N:o 575/2013 94 artiklan 10 kohdan mukaisesti toimitetuista teknisten standardien luonnoksista. Kuulemisasiakirja julkaistiin EPV:n verkkosivustolla 24. huhtikuuta 2024, ja kuuleminen päättyi 24. heinäkuuta 2024. Lisäksi EPV on pyytänyt asetuksen (EU) N:o 1093/2010 37 artiklan mukaisesti perustetulta pankkialan osallisryhmältä standardiluonnoksiin liittyviä neuvoja. EPV on toimittanut teknisten standardien luonnosten ohella selvityksen siitä, miten näiden kuulemisten tulokset on otettu huomioon komissiolle toimitetuissa teknisten standardien lopullisissa luonnoksissa.

EPV on asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti toimittanut teknisten standardien luonnosten ohella laatimansa vaikutustenarvioinnin, joka sisältää analyysin komissiolle toimitettujen teknisten standardien luonnoksiin liittyvistä kustannuksista ja hyödyistä. Analyysi on saatavilla teknisten standardien luonnoksia koskevan loppuraportin sivuilla 24–31 osoitteessa <https://www.eba.europa.eu/activities/single-rulebook/regulatory-activities/market-counterparty-and-cva-risk/regulatory-technical-standards-method-identifying-main-risk-driver-position-and-determining-whether>.

3. DELEGOIDUN SÄÄDÖKSEN OIKEUDELLINEN SISÄLTÖ

Teknisten standardien lopullisissa luonnoksissa täsmennetään menetelmä position pääasiallisen riskitekijän tunnistamiseksi ja sen määrittämiseksi, edustaako liiketoimi pitkää vai lyhyttä positiota.

Ehdotettu yleinen menetelmä pääasiallisen riskitekijän tunnistamiseksi perustuu markkinariskin standardimenetelmän (FRTB-SA) mukaisesti määritelyihin herkkyyksiin tai vastapuoliriskin standardimenetelmän (SA-CCR) mukaisesti määritelyihin korotuksiin. Menetelmä sen määrittämiseksi, onko kyseessä lyhyt vai pitkä positio, on yhdenmukaistettu asetuksen (EU) N:o 575/2013 279 a artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti laadituissa teknisissä standardeissa vahvistetun menetelmän kanssa.

Lisäksi suhteellisen yksinkertaisille instrumenteille, kuten kiinteäkorkoisille joukkovelkakirjoille, vaihtuvakorkoisille velkakirjoille, osakkeille, termiineille, futuureille,

yksinkertaisille swap-sopimuksille ja tavallisille optioille, on määritelty yksinkertaistettu menetelmä.

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) .../...,

annettu 1.7.2025,

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä teknisillä sääntelystandardeilla, joissa täsmennetään menetelmä position pääasiallisen riskitekijän tunnistamiseksi ja sen määrittämiseksi, edustaako liiketoimi asetuksen 94 artiklan 3 kohdassa ja 273 a artiklan 3 kohdassa sekä 325 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua pitkää vai lyhyttä positiota

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon luottolaitosten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 26 päivänä kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013¹ ja erityisesti sen 94 artiklan 10 kohdan kolmannen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Liiketoiminnan koko määrittää sen, miten kehittyneitä menetelmiä laitosten olisi käytettävä pääomalaskelmissaan. Jotta laitokset voivat määrittää, saavatko ne käyttää yksinkertaistettuja menetelmiä markkinariskeihin ja vastapuoliluottoriskeihin liittyvien omien varojen vaatimusten laskemiseen, niiden on laskettava tase-eriin ja taseen ulkopuolisiin eriin liittyvän liiketoiminnan koko asetuksen (EU) N:o 575/2013 94 artiklan 1 kohdan, 273 a artiklan 1 ja 2 kohdan sekä 325 a artiklan 1 kohdan mukaisesti. Liiketoiminnan koon asianmukaisen määrittämisen kannalta on olennaista tunnistaa position pääasiallinen riskitekijä ja sen perusteella määrittää, edustaako liiketoimi pitkää vai lyhyttä positiota. Nämä laskelmat ovat tärkeitä pienille ja rakenteeltaan yksinkertaisille laitoksille, ja siksi menetelmän position pääasiallisen riskitekijän tunnistamiseksi ja sen määrittämiseksi, edustaako liiketoimi pitkää vai lyhyttä positiota, olisi oltava oikeassa suhteessa laitoksen monimutkaisuuteen.
- (2) Menetelmän, jolla määritetään, onko liiketoimi pitkä vai lyhyt positio, olisi oltava yhdenmukainen delegoidussa asetuksessa (EU) 2021/931² vahvistetun menetelmän kanssa, jolla määritetään, edustavatko asetuksen (EU) N:o 575/2013 277 artiklan 3 kohdassa tarkoitettut liiketoimet pitkää vai lyhyttä positiota.

¹ EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj>.

² Komission delegoitu asetus (EU) 2021/931, annettu 1 päivänä maaliskuuta 2021, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä teknisillä sääntelystandardeilla, joissa täsmennetään 277 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu menetelmä sellaisten johdannaisliiketoimien yksilöimiseksi, joilla on yksi tai useampi kuin yksi olennainen riskitekijä, kaava valvojan määrittämän deltan laskemiseksi korkoriskiluokkaan sijoitetuille osto- ja myyntioptioille sekä menetelmä sen määrittämiseksi, onko liiketoimi pitkä vai lyhyt positio pääasiallisessa riskitekijässä tai olennaisimmassa riskitekijässä tietyssä riskiluokassa, sovellettaessa 279 a artiklan 3 kohdan a ja b alakohtaa vastapuoliriskin standardimenetelmässä (EUVL L 204, 10.6.2021, s. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2021/931/oj).

- (3) Jotta tulokset olisivat tarkkoja, menetelmän, jota käytetään muiden kuin johdannaispositioiden pääasiallisen riskitekijän yksilöimiseen, olisi perustuttava riskitekijöihin liittyvien riskipainotettujen deltaherkkyyksien laskentaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen osan IV osaston 1 a luvussa olevassa 2, 3 ja 6 jaksossa esitetyllä tavalla. Lisäksi lähestymistavan johdonmukaisuuden varmistamiseksi position pääasiallisen riskitekijän yksilöimiseen käytetyn menetelmän olisi vastattava delegoidussa asetuksessa (EU) 2021/931 vahvistettua menetelmää, jota käytetään johdannaisliiketoimien pääasiallisen riskitekijän ja olennaisimman riskitekijän yksilöimiseen.
- (4) Menetelmän, jolla määritetään, edustaako liiketoimi pitkää vai lyhyttä positiota, olisi perustuttava pääasialliseen riskitekijään liittyvän riskipainotetun deltaherkkyyden laskentaan. Jos laitokset eivät pysty laskemaan riskipainotettua deltaherkkyyttä, niiden olisi määritettävä tämä herkkyys arvioimalla liiketoimen kaupankäynti- tai suojaustarkoitusta.
- (5) On tarpeen vahvistaa yksinkertaistettu menetelmä pienille ja rakenteeltaan yksinkertaisille laitoksille, jotka eivät ehkä pysty laskemaan riskipainotettuja deltaherkkyyksiä tai käyttämään delegoidussa asetuksessa (EU) 2021/931 vahvistettuja menetelmiä johdannaisliiketoimien pääasiallisen riskitekijän ja olennaisimman riskitekijän yksilöimiseksi. Tämän yksinkertaistetun menetelmän olisi sovellettava instrumenteille, joilla pienet ja yksinkertaiset laitokset yleensä käyvät kauppaa. Suuremmilla laitoksilla olisi myös oltava mahdollisuus käyttää yksinkertaistettua menetelmää silloin, kun ne käyvät kauppaa yksinkertaisilla instrumenteilla, jotka kuuluvat yksinkertaistetun menetelmän soveltamisalaan.
- (6) Yksinkertaistetun menetelmän olisi johdettava tuloksiin, jotka ovat yhdenmukaisia riskipainotettuihin deltaherkkyyksiin perustuvan menetelmän kanssa. Käyttöön olisi kuitenkin otettava yksinkertaistettuja oletuksia laitosten laskennallisen ja toiminnallisen rasitteen vähentämiseksi, erityisesti sellaisten instrumenttien osalta, joiden valuutta poikkeaa laitoksen raportointivaluutasta. Tästä syystä laitosten olisi sallittava jättää pääasiallista riskitekijää määrittäessään huomiotta kyseessä olevan instrumentin valuutan ja laitoksen raportointivaluutan välinen avistakurssi sellaisten osakkeiden, joukkovelkakirjojen ja johdannaisliiketoimien osalta, joiden kohde-etuus tavanomaisesti luokiteltaisiin korko-, luotto-, osake- tai hyödykeriskeihin.
- (7) Raportointivaluutan mää räisiä käteispositioita ei tulisi ottaa huomioon liiketoiminnan kokoa määrittäessä, koska riskitekijöiden muutokset eivät vaikuta niiden markkina-arvoon.
- (8) Tämä asetus perustuu Euroopan pankkiviranomaisen komissiolle toimittamiin teknisten sääntelystandardien luonnoksiin.
- (9) Euroopan pankkiviranomainen on järjestänyt avoimet julkiset kuulemiset teknisten sääntelystandardien luonnoksista, joihin tämä asetus perustuu, analysoinut niihin mahdollisesti liittyviä kustannuksia ja hyötyjä sekä pyytänyt neuvoja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1093/2010³ 37 artiklan mukaisesti perustetulta pankkialan osallisryhmältä,

³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1093/oj>).

1 artikla

Menetelmä muun kuin johdannaisposition pääasiallisen riskitekijän yksilöimiseksi

1. Määrittäessään kaupankäyntivarastoon kuuluvan muun kuin johdannaisposition pääasiallista riskitekijää laitosten on ensin yksilöitävä kaikki kyseisen position arvonmuutoksen pääasiallisesti määrittävät riskitekijät. Niiden on tehtävä tämä arvioimalla vähintään asetuksen (EU) N:o 575/2013 325 l–325 q artiklassa tarkoitetut riskitekijät. Laitoksen yksilöimät riskitekijät ovat position riskitekijöitä.
2. Jos laitos on yksilöinyt 1 kohdan mukaisesti ainoastaan yhden riskitekijän kaupankäyntivarastoon kuuluvan muun kuin johdannaisposition osalta, sen on otettava tämä riskitekijä kyseisen position pääasialliseksi riskitekijäksi.
3. Jos laitos on yksilöinyt 1 kohdan mukaisesti useita riskitekijöitä kaupankäyntivarastoon kuuluvan muun kuin johdannaisposition osalta, sen on määritettävä kyseisen position pääasiallinen riskitekijä noudattamalla seuraavia vaiheita seuraavassa järjestyksessä:
 - a) laitoksen on laskettava deltariskiherkkyydet asetuksen (EU) N:o 575/2013 325 r ja 325 t artiklan mukaisesti kullekin tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti yksilöidylle riskitekijälle;
 - b) laitoksen on laskettava painotetut herkkyydet mainitun asetuksen 325 f artiklan 6 kohdassa vahvistetun kaavan mukaisesti käyttäen tämän kohdan a alakohdan mukaisesti laskettuja herkkyyksiä;
 - c) laitoksen on yksilöitävä pääasialliseksi riskitekijäksi se, joka vastaa tämän kohdan b alakohdan mukaisesti laskettujen painotettujen herkkyyksien suurinta absoluuttista arvoa.

2 artikla

Menetelmä sen määrittämiseksi, edustaako muu kuin johdannaisliiketoimi pitkää vai lyhyttä positiota pääasiallisessa riskitekijässä

Määrittäessään, edustaako muu kuin johdannaispositio asetuksen (EU) N:o 575/2013 94 artiklan 3 kohdassa ja 325 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua pitkää vai lyhyttä positiota pääasiallisessa riskitekijässä, laitoksen on sovellettava jompaakumpaa seuraavista menetelmistä:

- a) laitos laskee pääasiallisen riskitekijän deltariskiherkkyyden asetuksen (EU) N:o 575/2013 325 r artiklan mukaisesti ja yksilöi liiketoimen edustavan
 - i) pitkää positiota kyseisessä riskitekijässä, kun vastaava deltariskiherkkyyys on positiivinen; tai
 - ii) lyhyttä positiota kyseisessä riskitekijässä, kun vastaava deltariskiherkkyyys on negatiivinen;
- b) laitos arvioi position arvon riippuvuutta pääasiallisesta riskitekijästä tarkastelemalla liiketoimen kaupankäynti- tai suojaustarkoitusta kyseisen riskitekijän osalta ja yksilöi tämän arvioinnin perusteella liiketoimen edustavan joko pitkää tai lyhyttä positiota pääasiallisessa riskitekijässä.

3 artikla

Yksinkertaistettu menetelmä muun kuin johdannaisposition pääasiallisen riskitekijän yksilöimiseksi ja sen määrittämiseksi, edustaako muu kuin johdannaisliiketoimi pitkää vai lyhyttä positiota pääasiallisessa riskitekijässä

1. Poiketen siitä, mitä 1 ja 2 artiklassa säädetään, laitokset voivat määrittää tämän artiklan 2–8 kohdassa tarkoitettujen muiden kuin johdannaispositioiden pääasiallisen riskitekijän ja sen, edustaako kyseinen positio pitkää vai lyhyttä positiota pääasiallisessa riskitekijässä, soveltamalla mainituissa kohdissa vahvistettuja menetelmiä.
2. Kun kyseessä ovat joukkovelkakirjat, jotka koostuvat kiinteäkorkoisista velkainstrumenteista, joihin ei liity valinnaisuutta, laitosten on käytettävä seuraavaa menetelmää:
 - a) laitosten on yksilöitävä pääasiallinen riskitekijä asetuksen (EU) N:o 575/2013 325 ah artiklassa tarkoitetun joukkovelkakirjan luottoluokan ja toimialan sekä joukkovelkakirjan jäljellä olevan maturiteetin mukaan jommankumman seuraavan perusteella:
 - i) tämän asetuksen liitteessä oleva taulukko 1, jos joukkovelkakirjan kassavirrat eivät ole funktionaalisesti riippuvaisia inflaatioasteesta;
 - ii) tämän asetuksen liitteessä oleva taulukko 2, jos joukkovelkakirjan kassavirrat ovat funktionaalisesti riippuvaisia inflaatioasteesta;
 - b) jos tämän kohdan a alakohdan mukaisesti yksilöity pääasiallinen riskitekijä on riskitön korko, kyseinen pääasiallinen riskitekijä on ilmaistava valuutassa, jonka määräisenä joukkovelkakirja on ilmaistu, ja sillä on oltava jokin asetuksen (EU) N:o 575/2013 325 l artiklan 1 kohdassa säädetyistä maturiteeteista, joka on valittu siten, että se vastaa mahdollisimman hyvin joukkovelkakirjan maturiteettia;
 - c) jos tämän kohdan a alakohdan mukaisesti yksilöity pääasiallinen riskitekijä on liikkeeseenlaskijan luottomarginaali, kyseisenä pääasiallisena riskitekijänä on käytettävä joukkovelkakirjan liikkeeseenlaskijan luottomarginaalia, ja sillä on oltava jokin asetuksen (EU) N:o 575/2013 325 m artiklan 1 kohdassa säädetyistä maturiteeteista, joka on valittu siten, että se vastaa mahdollisimman hyvin joukkovelkakirjan maturiteettia;
 - d) laitosten on määritettävä, edustaako positio pitkää vai lyhyttä positiota pääasiallisessa riskitekijässä, seuraavien seikkojen perusteella:
 - i) jos tämän kohdan a, b ja c alakohdan mukaisesti yksilöity pääasiallinen riskitekijä on riskitön korko tai liikkeeseenlaskijan luottomarginaali, positio on pääasiallisen riskitekijän osalta pitkä, jos joukkovelkakirja myydään, ja lyhyt, jos joukkovelkakirja ostetaan;
 - ii) jos tämän kohdan a, b ja c alakohdan mukaisesti yksilöity pääasiallinen riskitekijä on inflaatioaste, positio on pääasiallisen riskitekijän osalta pitkä, jos joukkovelkakirja ostetaan, ja lyhyt, jos joukkovelkakirja myydään.
3. Kun kyseessä ovat joukkovelkakirjat, jotka koostuvat vaihtuvakorkoisista velkainstrumenteista, joihin ei liity valinnaisuutta, laitosten on käytettävä 2 kohdassa säädettyä menetelmää. Jos 2 kohdan a alakohdan mukaisesti yksilöity pääasiallinen riskitekijä on riskitön korko ja joukkovelkakirjan jäljellä oleva maturiteetti on yli

vuoden, pääasiallisena riskitekijänä on käytettävä liikkeeseenlaskijan luottomarginaalia, joka määritetään 2 kohdan c alakohdan mukaisesti.

4. Osakepositioiden osalta pääasiallinen riskitekijä on osakkeen spot-hinta.
Positio on pääasiallisen riskitekijän osalta pitkä, jos osake ostetaan, ja lyhyt, jos osake myydään.
5. Jos käteispositio on eri valuutassa kuin laitoksen raportointivaluutta, pääasiallisena riskitekijänä on käytettävä kyseisen käteisposition valuutan ja laitoksen raportointivaluutan välistä avistakurssia.
Positio on pääasiallisen riskitekijän osalta pitkä, jos käteispositio kuuluu varoihin, ja lyhyt, jos se kuuluu velkoihin.
6. Fyysisiä hyödykkeitä koskevien positioiden osalta pääasiallinen riskitekijä on position hyödyketyypin vastaava spot-hinta.
Positio on pääasiallisen riskitekijän osalta pitkä, jos fyysinen hyödyke kuuluu varoihin, ja lyhyt, jos se kuuluu velkoihin.
7. Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavassa yrityksessä olevien positioiden osalta pääasiallinen riskitekijä on riskitekijä, joka vastaa kyseistä yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavaa yritystä asetuksen (EU) N:o 575/2013 325 ap artiklan 1 kohdan taulukossa 8 olevassa alaluokassa ”muu toimiala”.
Positio on pääasiallisen riskitekijän osalta pitkä, jos yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen osakkeita tai osuuksia ostetaan, ja lyhyt, jos osakkeita tai osuuksia myydään.
8. Kun kyseessä ovat positiot takaisinostotransaktioissa, joissa laitos tai sen vastapuoli siirtää 2, 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuja arvopapereita, pääasiallinen riskitekijä on vastaava yleinen korko tai repokorko.
Positio on pääasiallisen riskitekijän osalta pitkä, jos takaisinostotransaktio kuuluu takaisinostosopimuksen soveltamisalaan, ja lyhyt, jos se kuuluu takaisinmyyntisopimuksen soveltamisalaan.

4 artikla

Menetelmä johdannaisposition pääasiallisen riskitekijän yksilöimiseksi

1. Määrittäessään johdannaisposition pääasiallista riskitekijää laitosten on ensin yksilöitävä:
 - a) kaikki liiketoimen riskitekijät delegoidun asetuksen (EU) 2021/931 1 artiklan mukaisesti;
 - b) onko liiketoimella yksi vai useampi olennainen riskitekijä mainitun delegoidun asetuksen 2 ja 3 artiklan mukaisesti;
 - c) liiketoimen olennaiset riskitekijät ja niistä olennaisin riskitekijä mainitun delegoidun asetuksen 4 artiklan mukaisesti.
2. Jos laitos on yksilöinyt 1 kohdan mukaisesti ainoastaan yhden olennaisen riskitekijän johdannaisliiketoimen osalta, sen on otettava kyseinen riskitekijä pääasialliseksi riskitekijäksi.
3. Jos laitos on yksilöinyt 1 kohdan mukaisesti, että johdannaisliiketoimella on useita olennaisia riskitekijöitä, jotka kuuluvat vain yhteen asetuksen (EU) N:o 575/2013

277 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun riskiluokkaan, sen on otettava kyseisen riskiluokan olennaisin riskitekijä pääasialliseksi riskitekijäksi.

4. Jos laitos on yksilöinyt 1 kohdan mukaisesti, että johdannaisliiketoimella on useita olennaisia riskitekijöitä, jotka kuuluvat kahteen tai useampaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 277 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun riskiluokkaan, sen on määritettävä pääasiallinen riskitekijä käyttämällä jompaakumpaa seuraavista menetelmistä:
 - a) jos laitos on yksilöinyt olennaisia riskitekijöitä delegoidun asetuksen (EU) 2021/931 4 artiklan 2 kohdan tai 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti, pääasiallinen riskitekijä on olennaisin riskitekijä, joka vastaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 280 a–280 f artiklassa tarkoitettuja riskiluokkaa koskevia korotuksia;
 - b) jos laitos on yksilöinyt olennaisia riskitekijöitä delegoidun asetuksen (EU) 2021/931 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti, pääasiallinen riskitekijä on olennaisin riskitekijä, joka vastaa mainitun delegoidun asetuksen 4 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen painotettujen herkkyyksien suurinta absoluuttista arvoa.
5. Jos laitos soveltaa jotakin delegoidun asetuksen (EU) 2021/931 4 artiklassa säädetyistä menetelmistä tietyn johdannaisliiketoimen vastuuarvon laskemiseen, sen on käytettävä samaa menetelmää kyseisen liiketoimen pääasiallisen riskitekijän yksilöimiseen.

5 artikla

Menetelmä sen määrittämiseksi, edustaako johdannaisliiketoimi pitkää vai lyhyttä positiota pääasiallisessa riskitekijässä

Määrittäessään, edustaako johdannaispositio asetuksen (EU) N:o 575/2013 94 artiklan 3 kohdassa, 273 a artiklan 3 kohdassa ja 325 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua pitkää vai lyhyttä positiota pääasiallisessa riskitekijässä, laitosten on sovellettava liiketoimen pääasialliseen riskitekijään jompaakumpaa delegoidun asetuksen (EU) 2021/931 6 artiklassa säädetyistä menetelmistä.

6 artikla

Yksinkertaistettu menetelmä johdannaisposition pääasiallisen riskitekijän yksilöimiseksi ja sen määrittämiseksi, edustaako johdannaisliiketoimi pitkää vai lyhyttä positiota pääasiallisessa riskitekijässä

1. Poiketen siitä, mitä 4 ja 5 artiklassa säädetään, laitokset voivat määrittää tämän artiklan 2–17 kohdassa tarkoitettujen johdannaispositioiden pääasiallisen riskitekijän ja sen, edustaako kyseinen positio pitkää vai lyhyttä positiota pääasiallisessa riskitekijässä, soveltamalla mainituissa kohdissa vahvistettuja menetelmiä.
2. Kun kyseessä ovat osakefutuurit tai -termiinit tai osakeindeksifutuurit tai -termiinit, laitosten on yksilöitävä pääasialliseksi riskitekijäksi osakkeen tai osakeindeksin spot-hinta.

Positio on pääasiallisen riskitekijän osalta pitkä, jos futuureja tai termiinejä ostetaan, ja lyhyt, jos niitä myydään.
3. Kun kyseessä ovat termiinisopimukset, joissa yhdelle vastapuolelle maksetaan vaihtuvaa korkoa ja se itse maksaa kiinteän koron, laitosten on yksilöitävä pääasialliseksi riskitekijäksi riskitön korko, joka vastaa seuraavia:

- a) termiinisopimuksessa mainittu valuutta;
- b) jokin asetuksen (EU) N:o 575/2013 325 l artiklan 1 kohdassa säädetyistä maturiteeteista, joka on valittu siten, että se vastaa mahdollisimman hyvin termiinisopimuksen maturiteettia.

Positio on pääasiallisen riskitekijän osalta pitkä, jos laitos maksaa kiinteän koron, ja lyhyt, jos laitokselle maksetaan kiinteä korko.

4. Kun kyseessä ovat sellaisia joukkovelkakirjoja koskevat futuurit tai termiinit, jotka koostuvat kiinteä- tai vaihtuvakorkoisista velkainstrumenteista, joihin ei liity valinnaisuutta, laitosten on määritettävä, ostetaanko tai myydäänkö joukkovelkakirja futuuri- vai termiinisopimuksen nojalla, sekä yksilöitävä tämän perusteella pääasiallinen riskitekijä ja määritettävä, edustaako positio pitkää vai lyhyttä positiota pääasiallisessa riskitekijässä, soveltamalla tapauksen mukaan 3 artiklan 2 tai 3 kohdassa säädetyjä menetelmiä kohde-etuutena toimivaan kiinteä- tai vaihtuvakorkoiseen velkainstrumenttiin.

5. Kun kyseessä ovat ulkomaanvaluutan ja laitoksen raportointivaluutan vaihtoa koskevat futuurit tai termiinit, laitosten on yksilöitävä pääasialliseksi riskitekijäksi ulkomaanvaluutan ja laitoksen raportointivaluutan välinen avistakurssi.

Positio on pääasiallisen riskitekijän osalta pitkä, jos ulkomaanvaluutaa ostetaan, ja lyhyt, jos ulkomaanvaluutaa myydään.

6. Hyödykefutuurien tai -termiinien osalta laitosten on yksilöitävä pääasialliseksi riskitekijäksi hyödykkeen spot-hinta, joka vastaa seuraavia:

- a) futuuri- tai termiinisopimuksessa määritelty hyödyketyyppi;
- b) jokin asetuksen (EU) N:o 575/2013 325 p artiklan 2 kohdassa säädetyistä maturiteeteista, joka on valittu siten, että se vastaa mahdollisimman hyvin futuuri- tai termiinisopimuksen maturiteettia.

Positio on pääasiallisen riskitekijän osalta pitkä, jos hyödykkeitä ostetaan, ja lyhyt, jos niitä myydään.

7. Kun kyseessä ovat tavalliset osto- tai myyntioptiot, joiden kohde-etuutena on yksi osake tai osakeindeksi, laitosten on yksilöitävä pääasialliseksi riskitekijäksi osakkeen tai osakeindeksin spot-hinta.

Positio on pääasiallisen riskitekijän osalta pitkä, jos osto-optio ostetaan, ja lyhyt, jos osto-optio myydään. Positio on pitkä, jos myyntioptio myydään, ja lyhyt, jos myyntioptio ostetaan.

8. Kun kyseessä ovat tavalliset osto- tai myyntioptiot, joiden kohde-etuutena on yksi joukkovelkakirja, joka koostuu kiinteäkorkoisesta velkainstrumentista, laitosten on yksilöitävä pääasiallinen riskitekijä soveltamalla kohde-etuutena toimivaan joukkovelkakirjaan 3 artiklan 2 kohdassa säädettyä menetelmää.

Jos 3 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohdan mukaisesti määritetty pääasiallinen riskitekijä on riskitön korko tai liikkeeseenlaskijan luottomarginaali, positio on pääasiallisen riskitekijän osalta lyhyt, jos osto-optio ostetaan, ja pitkä, jos osto-optio myydään, ja positio on lyhyt, jos myyntioptio myydään, ja pitkä, jos myyntioptio ostetaan.

Jos 3 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohdan mukaisesti määritetty pääasiallinen riskitekijä on inflaatioaste, positio on pääasiallisen riskitekijän osalta pitkä, jos osto-

optio ostetaan, ja lyhyt, jos osto-optio myydään, ja positio on pitkä, jos myyntioptio myydään, ja lyhyt, jos myyntioptio ostetaan.

9. Tavallisten swaptioiden osalta laitosten on yksilöitävä pääasiallinen riskitekijä soveltamalla kohde-etuutena toimivaan koronvaihtosopimukseen 15 kohdassa esitettyä menetelmää.

Jos swaptio antaa oikeuden tehdä koronvaihtosopimuksen, jossa swaption haltijalle maksetaan vaihtuvaa korkoa ja se itse maksaa kiinteän koron, positio on pääasiallisen riskitekijän osalta pitkä, jos laitos ostaa swaption, ja lyhyt, jos laitos myy swaption.

Jos swaptio antaa oikeuden tehdä koronvaihtosopimuksen, jossa swaption haltija maksaa vaihtuvaa korkoa ja sille maksetaan kiinteä korko, positio on pääasiallisen riskitekijän osalta pitkä, jos laitos myy swaption, ja lyhyt, jos laitos ostaa swaption.

10. Enimmäis- ja vähimmäiskorkojen vaihtosopimusten osalta laitosten on yksilöitävä pääasialliseksi riskitekijäksi riskitön korko, joka vastaa seuraavia:

- a) enimmäis- ja vähimmäiskorkojen vaihtosopimuksessa mainittu valuutta;
- b) jokin asetuksen (EU) N:o 575/2013 325 l artiklan 1 kohdassa säädetyistä maturiteeteista, joka on valittu siten, että se vastaa mahdollisimman hyvin enimmäis- ja vähimmäiskorkojen vaihtosopimuksen maturiteettia.

Positio on pääasiallisen riskitekijän osalta pitkä, jos korkokatto ostetaan, ja lyhyt, jos korkokatto myydään. Positio on pääasiallisen riskitekijän osalta pitkä, jos korkolattia myydään, ja lyhyt, jos korkolattia ostetaan.

11. Kun kyseessä ovat tavalliset osto- tai myyntioptiot, joiden kohde-etuutena on yksi hyödyke, laitosten on yksilöitävä pääasialliseksi riskitekijäksi hyödykkeen spot-hinta, joka vastaa seuraavia:

- a) optiosopimuksessa määritelly hyödyketyyppi;
- b) jokin asetuksen (EU) N:o 575/2013 325 p artiklan 2 kohdassa säädetyistä maturiteeteista, joka on valittu siten, että se vastaa mahdollisimman hyvin option maturiteettia.

Positio on pääasiallisen riskitekijän osalta pitkä, jos osto-optio ostetaan, ja lyhyt, jos osto-optio myydään. Positio on pääasiallisen riskitekijän osalta pitkä, jos myyntioptio myydään, ja lyhyt, jos myyntioptio ostetaan.

12. Tavallisten valuuttaoptioiden osalta laitosten on yksilöitävä pääasialliseksi riskitekijäksi ulkomaanvaluutan ja laitoksen raportointivaluutan välinen avistakurssi.

Positio on pääasiallisen riskitekijän osalta pitkä, jos ulkomaanvaluuttaa ostetaan, ja lyhyt, jos ulkomaanvaluuttaa myydään.

13. Yhteen riskikohteeseen keskittyvien luottoriskinvaihtosopimusten osalta laitosten on yksilöitävä pääasialliseksi riskitekijäksi liikkeeseenlaskijan luottoriskimarginaali, joka vastaa seuraavia:

- a) luottoriskinvaihtosopimuksessa mainittu liikkeeseenlaskija;
- b) jokin asetuksen (EU) N:o 575/2013 325 m artiklan 1 kohdassa säädetyistä maturiteeteista, joka on valittu siten, että se vastaa mahdollisimman hyvin luottoriskinvaihtosopimuksen maturiteettia.

Positio on pääasiallisen riskitekijän osalta pitkä, jos suojaus ostetaan, ja lyhyt, jos suojaus myydään.

14. Indeksiin perustuvien luottoriskinvaihtosopimusten osalta laitosten on yksilöitävä pääasialliseksi riskitekijäksi luottoriskimarginaali, joka vastaa seuraavia:
- a) luottoriskinvaihtosopimuksessa mainittu luottoindeksi;
 - b) jokin asetuksen (EU) N:o 575/2013 325 m artiklan 1 kohdassa säädetyistä maturiteeteista, joka on valittu siten, että se vastaa mahdollisimman hyvin luottoriskinvaihtosopimuksen maturiteettia.

Positio on pääasiallisen riskitekijän osalta pitkä, jos suojaus ostetaan, ja lyhyt, jos suojaus myydään.

15. Kun kyseessä ovat koronvaihtosopimukset, joissa yhdelle vastapuolelle maksetaan vaihtuvaa korkoa ja se itse maksaa kiinteän koron, laitosten on yksilöitävä pääasialliseksi riskitekijäksi riskitön korko, joka vastaa seuraavia:
- a) koronvaihtosopimuksessa mainittu valuutta;
 - b) jokin asetuksen (EU) N:o 575/2013 325 l artiklan 1 kohdassa säädetyistä maturiteeteista, joka on valittu siten, että se vastaa mahdollisimman hyvin koronvaihtosopimuksen maturiteettia.

Positio on pääasiallisen riskitekijän osalta pitkä, jos laitos maksaa kiinteän koron, ja lyhyt, jos laitokselle maksetaan kiinteä korko.

16. Kun kyseessä ovat osakkeenvaihtosopimukset, joissa yhdelle vastapuolelle maksetaan osakkeen tai osakeindeksin tuotto ja se itse maksaa kiinteän koron tai vaihtuvaa korkoa, laitosten on yksilöitävä pääasialliseksi riskitekijäksi osakkeen tai osakeindeksin spot-hinta.

Positio on pääasiallisen riskitekijän osalta pitkä, jos laitokselle maksetaan osakkeen tai osakeindeksin tuotto, ja lyhyt, jos laitos maksaa osakkeen tai osakeindeksin tuoton.

17. Kun kyseessä ovat hyödykkeisiin perustuvat vaihtosopimukset, joissa yksi vastapuoli vastaanottaa kohde-etuutena toimivan hyödykkeen hintaan perustuvia rahavirtoja ja se itse maksaa kiinteän koron tai vaihtuvaa korkoa, laitosten on yksilöitävä pääasialliseksi riskitekijäksi hyödykkeen spot-hinta, joka vastaa seuraavia:
- a) vaihtosopimuksessa määritelty hyödyketyyppi;
 - b) jokin asetuksen (EU) N:o 575/2013 325 p artiklan 2 kohdassa säädetyistä maturiteeteista, joka on valittu siten, että se vastaa mahdollisimman hyvin vaihtosopimuksen maturiteettia.

Positio on pääasiallisen riskitekijän osalta pitkä, jos laitos vastaanottaa kohde-etuutena toimivan hyödykkeen hintaan perustuvia rahavirtoja, ja lyhyt, jos laitos maksaa kohde-etuutena toimivan hyödykkeen hintaan perustuvia rahavirtoja.

7 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 1.7.2025

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Ursula VON DER LEYEN